

Malý zpravodaj dolnobenešovské farnosti **NEDĚLNÍČEK**

Pouť dolnobenešovských farníků na Turzovku v úterý 9. července

srpen 2013

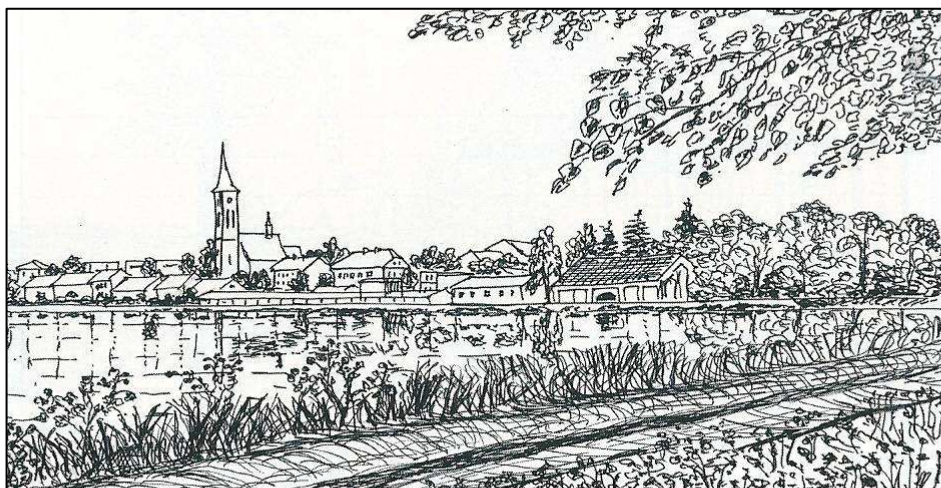
SLŮVKO FARÁŘE

POZVÁNKA PRO NAŠE ŽÁKY

Rád bych touto cestou pozval naše děti – žáky Základní školy v Dolním Benešově a Zábřehu – na mši svatou **v neděli 1.9.2013, kdy v 8.30 v kostele sv. Urbana a v 10.00 v kostele sv. Martina** budeme prosit o dary Ducha svatého pro začínající školní rok a také za vaše zdraví duše i těla.

Ještě jednu věc mám k našim dětem. Vím, že máte během školního roku hodně zájmových kroužků, že vás často přemáhá lenost a jste otroky počítačů, přesto bych velmi rád pozval děvčata do naší scholy a chlapce do řad ministrantů. Jsou to dobré party a můžeme společně vytvořit něco hezkého. Více psát nebudu...

Pavel Kuchař, farář

obr. Josefa Vidláka

Rozpis úmyslů na mše svaté ve farnosti Dolní Benešov na srpen 2013

(Níže uvedené údaje jsou POUZE informativní, v daném období může dojít ke změnám!!!)

Den	Datum	Místo, čas	Úmysl	Pozn.
Po	5.8.	18.00	Za Viléma Kozelku a manželku	
Út	6.8.	6.30	Za živé a + farníky	
St	7.8.	18.00	Za rodiče Sedmíhradové, Kuželkové a příbuzné	
Čt	8.8.	18.00	Za + Jiřinu Očkovou – výroční	
Pá	9.8.	Záb 18.00	Za + manžela, rodiče a bratra	
So	10.8.	7.00	Za + Gerharda Lelka – výroční	
Ne	11.8.	7.00	Za nemocné rodiče Brychňákovy	
Ne	11.8.	Záb 8.30	Za Růženu Drechslerovou, manžela a syna	
Ne	11.8.	10.00	Za + Gerharda Vidláka, za rodiče z obou stran a + příbuzné	
Po	12.8.	18.00	Za Klaudii Prchalovou, dvoje rodiče, sourozence a přízeň	
Út	13.8.	6.30	Za živé a + farníky	
St	14.8.	18.00	Za + Josefa Vavříka a rodiče z obou stran	
Čt	15.8.	18.00	Za + Arnošta a Elfrídu Ondrušovy, za živou a + rodinu	
---	---	---	---	
So	17.8.	7.00	Za dar zdraví, prosba o boží pomoc a ochranu P. Marie	
Ne	18.8.	7.00		
Ne	18.8.	Záb 8.30	Za Leoše Poštulku, dvoje rodiče a přízeň	
Ne	18.8.	10.00	Za + rodiče, bratra, příbuzenstvo a boží ochranu pro živou rodinu	
Po	19.8.	18.00	Za + Martu Novákovou, + manžela, syna, dvoje rodiče a souro...	
Út	20.8.	6.30	Za živé a + farníky	
St	21.8.	18.00	Za + Ignáce Prchal, + dceru a dvoje rodiče	
Čt	22.8.	18.00	Za Hedviku Persichovou, manžela, přízeň a duše v očistci	
---	---	---	---	
So	24.8.	7.00	Za + rodiče Martu a Ludvíka Onderkovy, syna, dceru, zetě ...	
So	24.8.	ČK 17.00	Za Richarda Zeisse, manželku, rodiče z obou stran a sourozence	
Ne	25.8.	7.00		
Ne	25.8.	Záb 8.30	Za Annu Zdražilovou, manžela, dvoje rodiče, přízeň a živou rodinu	
Ne	25.8.	10.00	Za Josefa Pavlíka a dvoje rodiče	
Po	26.8.	18.00	Na poděkování za dar zdraví, živou rodinu s prosbou o další ...	
Út	27.8.	6.30	Za živé a + farníky	
St	28.8.	18.00	Za + Václava Kohůta k nedožitým 60. narozeninám, za rodinu ...	
Čt	29.8.	18.00	Za + manžela – výroční	
Pá	30.8.	Záb 18.00	Za + Josefa Schlossarka – měsíční	
So	31.8.	7.00	Za členy Živého růžence	
Ne	1.9.	7.00	Za + rodiče a živou rodinu	
Ne	1.9.	Záb 8.30	Za rodiče Adamíkové, Hošícké, děti a sourozence	
Ne	1.9.	10.00	Prosba o dary Ducha svatého při začátku nového školního roku	

Poznámka: Kde byl úmysl textem delší, je jeho pokračování znázorněno třemi tečkami.

Krtkovo dobrodružství

Ne každý krték má tu možnost dělat radost lidem. Většinou slyšíme rozhovory mezi lidmi, že zase „ta potvora krték“ ryje v moji zahradě, tak nevíš sousede, jak se „to“ likviduje? Pak následuje několik rad, ale zlobení majitele pozemku tím většinou nekončí...

Pak je tady kreslený krtéček, kterého mají rádi nejen děti, ale se zájmem se na bývalé večerníčky podívají i mnozí dospělí.

No a pak je tady ještě jeden krték, který absolvoval putování z jistého dětského pokoje do Farního sálu v Dolním Benešově. Děti, které si s ním hrály, už asi dorostly, a tak se rozhodl, že bude dělat radost dětem jiným. Záhy zjistil, že stejný nápad dostal i jeho kamarád lev

V sálu bylo uklizeno (někdo se asi poctivě stará, pomyslel si krték) a začínala se tvořit hromádka prvních darovaných věcí pro potřebné (obr.3).

(obr.1).

Při svém putování minul pod schody cedulku s nápisem „Charita – sbírka věcí pro azylové domy“

(obr.2).

Při pohledu na hezké a čisté boty si řekl, že jsou obrovské a určitě by mu spadly z jeho nožiček 😊 (obr.4).

Stále mohl slyšet hlasy milých a pracovitých žen, které vítaly každého dárce, odebíraly a třídily to, co lidé donesli (obr.5).

Po několika dnech už těch věcí bylo opravdové „moře“

A zase hodiny a hodiny třídění, až nakonec vznikla hromada pro „mužský azylák“ a hromada pro Azylový dům pro matky s dětmi (obr.8). V této hromadě našel i svůj cestovní úkryt, aby se dostal co nejdříve k novým dětem...

„A pak přišel ten den. Bylo to v úterý 18. června“ - říká krtek.
„Přijela velká modrá dodávka a během chvilky ji šikovná farníci naplnili úplně až pod střechem“

Trochu jsem měl strach, zda se vůbec rozjede“ – pokračuje krtek. „Cestou to ani moc neházelo, pouze v Kravařích, tam to totiž háže už dlouho s každým autem“ – říká krtek – „a nakonec šikovná farníci naložili ještě plný vozík a kufr i zadní sedadlo auta pana faráře a odvezli ten zbytek“

Náš krteček už dělá radost dalším dětem a nám nezbývá, než poděkovat, že dolnobenešovští udělali radost lidem ve složitých životních situacích a podmínkách.

PKF

ÚČELOVÉ SBÍRKY V MĚSÍCI LISTOPADU

Sbírka NA OPRAVY
– neděle 18.8.2013

Normalita

„Věřím v Boha, modlím se i sama v kostele. Svou rodinou i kolegy v práci jsem proto pokládána za blázna. Nevím, jestli se modlím proto, že jsem blázen, anebo jsem blázen proto, že se modlím. Ať je to, jak chce. Chci zůstat bláznem pro Krista, abych se vydržela modlit, abych vydržela být bláznem pro tebe, Bože. Ale vím jedno: jestliže moje láska bude rozumná, už to nebude láska.“

To bylo svědectví jedné mladé učitelky za totality.

My všichni jsme hákliví na to, aby nás někdo pokládal za nenormálního, za náboženského blouznivce nebo fanatika. Dáváme si dobrý pozor, aby se o nás nic takového nedalo říct. Ale kdo je vlastně normální? Bojím se, že za „normální“ se lidé pokládají tehdy, když splynou s davem, když nijak nevyčuhují, když dělají zhuba to, co dělá většina - a to nezávisle na kritériích dobra či zla.

Být normální v Božích očích znamená být svatý, co nejpodobnější Kristu: k tomu jsme byli stvořeni.

Vylévat Pánu své srdce

„Anna vstala a šla před Hospodina... Měla hořkost v duši, modlila se k Hospodinu a plakala a plakala...“

Anna mluvila ve svém srdci, pouze rty se jí pohybovaly, hlas ale nebyl slyšet. Proto jí Eli pokládal za opilou a řekl jí: „Jak dlouho ještě budeš opilá?“ Anna odpověděla: „Ne, můj pane, jsem žena s bolestí v duši... Jen jsem vylévala své srdce před Hospodinem...“

Eli jí na to řekl: „Jdi v pokoji a Bůh Izraele nechť ti dá, oč jsi ho tak prosila...“ Žena pak odešla svou cestou. Jedla a nebyla už smutná. (1 Sam 1,9-18)

Modlitba Anny nebyla žádnou samomluvou, přišla aby se setkala s Hospodinem, nejen aby se vyplakala. Modlila se s hořkostí v duši a plakala. Měla odvahu přijít před Pána taková, jaká byla, i s tím, co jí po léta tížilo. Čekala, že se jí Bůh ujme. Proto také skrze Eliho dostala od Boha odpověď.

Je škoda, když Bohu říkáme fráze, a neodvážíme se s ním mluvit o všem, čím skutečně žijeme. Pak bychom šli od modlitby odlehčení a možná i se zkušeností s Božím slovem ve svém srdci, které má moc nás proměnit, tak jako proměnilo Annu.

ZAČÁTEK OPRAV KOSTELA V ZÁBŘEHU PŘED MALOVÁNÍM.

Ze současného nepěkného stavu interiéru kostela v Zábřehu vyplynula potřeba tento vymalovat. Po jednání s firmou která by měla malbu provést, byl dohodnut předběžný termín realizace.

Před výmalbou je však nutno provést přípravné práce od kterých se očekává vysušení zdiva. Do vysekaných drážek budou upevněny větrací lišty. Fotky dokumentují vysekané drážky a úklid osekáné omítky. O postupu prací budeme průběžně informovat.

Eva Bazanová

Sbírka poštovních známek

Po několikaleté odluce jsme obnovili v naší farnosti akci – sbírka poštovních známek. V krabici, určené pro tuto sbírku, se objevovaly nejdříve jednotlivé známky, větší či menší obálky plné známek, pak i několik krabiček plných známek a poté dokonce nějaký sběratel či potomek sběratele přiložil album téměř plné poštovních známek.

Počátkem dubna jsme odeslali první téměř 2 kg těžký balík a koncem května další 1,5 kg vážící balík do TELEPACE – TV NOE v Ostravě. Odtud jsou pak známky pravidelně zasílány řádu Verbistů do Nitry na Slovensko. Zde je za pomoci spolupracovníků prodávají sběratelům a výtěžky převádějí na podporu misí.

Sběrem a následným prodejem použitých poštovních známek se finančně pomáhá potřebným a chudým v různých částech světa.

Sbírka bude pokračovat i nadále v kostele sv. Martina v Dolním Benešově a nově nyní i v kostele sv. Urbana v Zábřehu.

Vám všem, kteří jste do této sbírky přispěli a třeba ještě přispějete, upřímné a vděčné Pán Bůh zaplať.

Vilibald Švančar

Nedělní host v naší farnosti

Poslední červencovou neděli poctil svou návštěvou naši farnost milý host

P. Mgr. Petr Boháčik – farář v Březové

Otec Petr sloužil u nás všechny tři mše svaté a jistě všechny zaujal nejen moc pěkným zpěvem, ale především svým poutavým kázáním, kterým nám velmi srozumitelně vyložil slova předcházejících čtení a evangelia.

Ačkoliv, jak později zmínil, byl připraven promlouvat především k dospělým, skvěle si poradil i s dětmi při velké mši svaté, protože ta byla určena tuto neděli právě jim.

Nejen děti, ale i dospělí napjatě poslouchali příběh ze života o zakázaných sušenkách. O tom, jak nás má Bůh rád, jak nás vychovává, že to s námi myslí vždy dobře, přesto že nám to mnohdy připadá jinak. Také o komunikaci s Bohem, o důvěře v Jeho pomoc, o Boží nepostradatelnosti v našem životě. Také o Jeho neustále přítomnosti. Připomněl nám také důležitost modlitby, zvláště tzv. střelné, v průběhu celého dne.

Po mši svaté poskytl otec Petr Boháčik krátký rozhovor pro náš pravidelný zpravodaj farnosti „Nedělníček.“

... „Otče Petře, povězte, prosím, čtenářům Nedělníčku něco o sobě, odkud pocházíte, co jste studoval, třeba také něco o vašem povolání a službě.“

„Pocházím z Vyšních Lhot, nedaleko Frýdku Místku,“ začíná povídání otec Petr a dále pokračuje. „Narodil jsem se v roce 1964. Vystudoval jsem zemědělskou školu. Ke kněžství mě přivedl příklad jednoho kněze, který je už teď biskupem a také příklad mnohých dobrých věřících a za to jsem jim všem moc vděčný.“

„Působím už 15 let v Březové u Vítкова. Je to moje první samostatná farnost, do té doby jsem měl kaplanská místa. K této farnosti patří ještě další dvě – Větrkovice a Skřipov u Opavy, takže v neděli mám také tři mše svaté jako dnes u vás“.

... „Řeknete nám, otče, ještě něco ze svého soukromí? Třeba, čím se zabýváte ve svém volném čase? ...Máte nějaké koníčky?“

„Koníčky..., přiznám se, že asi ani nemám, ...protože v kněžském životě jsem si na ně jaksi čas ani nenašel, ale občas si rád vyjedu na kole. Nejsem v tom žádný zvláštní borec, to ne, ale rád si vyjedu. To je tak asi všechno.“

... „A co třeba máte rád k jídlu?“

„K jídlu?... Já bych řekl, že skoro všechno... Teď mě nenapadá žádné jídlo, které bych nesnědl. Samozřejmě mám rád některá jídla, například ovocné knedlíky, třeba švestkové, nebo placek...“

... „Tak že i sladké?“

„Ano, i sladké,... tak na sladké to já jsem, ale pochutnám si i na dobrém řízku, nebo svíčkové – to je jasné, také knedlo zelo, no prostě, když je jídlo dobré tak nemám výhrad.“

Otec Petr také řekl: „Jsem rád, že jsem mohl být s vámi a že mě otec Pavel do Dolního Benešova pozval.“

...To, že je také místoděkanem opavského děkanátu nám ale neprozradil.

Připravila Marie Ohrálová

SVĚTEC MĚSÍCE

SVATÝ VAVŘINEC - jáhen, mučedník

svátek 10. srpna

Narodil se okolo roku 230 ve Španělsku. Zemřel 10. srpna 258 v Římě.

Svatý Vavřinec je dnes uctíván jako patron knihovníků, archivářů, kuchařů, pivovarníků, hostinských, pradelen, žehlířek, cukrářů, sklářů, hasičů, vinohradníků, studentů a chudých. Jako ochránce před očnými a kožními chorobami, horečkou, morem, houserem, nebezpečím ohně a mukám očistce a jako přímluvce za úrodu vinných hroznů.

Vavřinec patří mezi nejvíce uctívané světce, úcta a hold mu byly vzdávány zvláště v prvních stoletích křesťanství a pak v době baroka. Svatovavřínecká úcta neminula ani české země. Mnoho kostelů v Čechách a na Moravě je zasvěceno tomu to světcí. V našem děkanátu a nám nejbližší je to kostel v Píšti.

Se svatým Vavřincem se můžeme setkat na obrazech známých i méně známých umělců i v lidové tvorbě.. Kdo byl tento muž a proč se stal tak známým?

Vavřinec (lat. Laurentius) je nade vše pochybnost historickou osobou. Rodem byl pravděpodobně Španěl. V mladém věku odešel do Říma, kde se mu dostalo vzdělání od významného kněze Sixta. Když byl tentýž Sixtus zvolen papežem (Sixtus II., 257-258), vybral si Vavřince mezi sedm římských jáhnů. Vavřinec kromě přísluhování u oltáře a hlásání slova Božího dostal na starosti péči o chudé a nemocné a byl ustanoven správcem církevního majetku. Když propuklo za císaře Valeriána pronásledování křesťanů, stal se Sixtus jednou z obětí.

Vavřinec měl možnost strávit s ním chvíle před smrtí a Sixtus ho tehdy nabádal, aby rozdal všechnen církevní majetek, aby nepadl do rukou císařových.

Císařský náměstek, který se dozvěděl, že Vavřinec spravuje církevní jmění, dal si ho povolát a vyzval jej, aby vydal poklady církve, podle legendy s úlisnou poznámkou, že církev má být přece chudá. Vavřinec souhlasil, ale vyžádal si tři dny na to, aby je mohl všechny shromáždit. Během této doby se postaral o rozdělení všeho jmění chudým a to nejen v Římě, almužny byly tehdy posílány i do vzdálených provincií. Do třech dnů pak shromáždil také velké množství chudých a nemocných, mrzáky, vdovy a sirotky. Pak pozval náměstka, aby si přišel prohlédnout církevní poklady.

Podle legendy tehdy řekl:

"Hle, to jsou poklady naší Církve, to je naše zlato, šperky a perly, jež jsem ti slíbil ukázati a dáti. Nehněvej se, čekal-lis jiných. Věz, že zlato, po němž dychtíš, je statkem hynoucím, pramenem mnohého zla. Jsou však i statky nehynoucí, ctnosti a dobré skutky. Vezmi si tyto naše poklady, pečuj o ně a tím obohatíš nejen sebe, ale rozmnožíš i slávu města římského.."

Kostel sv.Vavřince s křížovou cestou v Píšti

Císařův náměstek však neměl pro pravdivý a zároveň lehce humorný skutek Vavřincův pochopení a vydal jej ihned na mučení. Po obvyklém bití a natahování, kdy byly křesťané nuceni ke klanění se modlám (obvykle bezúspěšně), byl Vavřinec přivázán na železný rožeň a nad žhavými uhlíky upečen. Podle legendy, když bylo jeho tělo z jedné strany již napolo uškvářeno, řekl náměstkovi: *"Dej mě obrátit, na této straně jsem již dost upečen."*

Jáhen a mučedník Vavřinec skončil svůj život 10. srpna r. 258 a je zobrazován s rožněm nebo měšcem v ruce.

(Rok se svatými, Legendy svatých)

Marie Ohřálová

Pouť na Turzovku

Druhé červencové úterý se uskutečnil celodenní poutní zájezd naší farnosti na Turzovku, významné poutní místo Slovenska, o něž se zajímal i papež Jan Pavel II.

Vyjeli jsme za krásného letního rána. Pěkné teplé počasí s nádherně modrou oblohou prozářenou slunečními paprsky nás provázelo po celý den. Autobus KOZAKTOUR byl obsazen poutníky z Dolního Benešova do posledního místečka. Vedoucí zájezdu byla paní Tereška Kubíková, která se o nás pečlivě starala, a role průvodce se zhostil náš milý pan farář, otec Pavel.

Celou pouť zahájil v autobusu pan farář modlitbou *Otče náš* a také jsme prosili anděla strážného, aby nás na dnešní cestě ochraňoval. V průběhu jízdy pan farář započal modlitbu Bolestného růžence a požádal přítomné, aby každý do této modlitby vložil svůj vlastní úmysl. Zpívali jsme také mariánské písně, což k poutím patří, a písní se člověk přece také modlí.

Cesta nám rychle uběhla a cíl naší pouti Turzovka, tedy lépe řečeno hora Živčák, byla skoro na dosah. Turzovka leží v malebné krajině na pomezí Oravy, Moravy a Slezska. Je to mystické místo mezi nebem a zemí. Cítí to každý, kdo tu přijde s otevřeným srdcem.

Právě zde došlo 1. června 1958 k mimořádnému zjevení Panny Marie prostému lesnímu dělníkovi, Matúši Lašutovi. Už v září 1958 byl Matúš Lašut zatčen a nastalo období zkoušek jeho věrnosti ve víře. Začaly výslechy, pobyt na psychiatrické léčebně, kde podstupoval vyšetřování estébáků i různých hypnotizérů, dostával elektrošoky i chemické preparáty, které ho měly zbavit „bludných představ“ nebo z něj měly vymámit doznání, že si vše vymýšlel. I přes svou poměrně slabou zdravotní kondici všechny neskutecné útrapy přežil a zůstal nezlomen. Domů se vrátil za 10 měsíců s těžce poškozeným zdravím.

Zatčením Lašuta mimořádné události neskončily. Jeho soused Juraj Kovalek měl tři noci po sobě sen, kdy se mu zjevovala Matka Boží a žádala ho, aby se odebral na Živčák a našel tam pramen vody. Teprve po třetí noci vzal motyku a šel na horu. Panna Maria ho nasměrovala na místo, kde vytryskla voda, jakmile třikrát kopl motykou.

Dnes tryskají na Živčáku čtyři prameny: U Srdce Panny Marie, U Božského Srdce, U Panny Marie Lurdské a tzv. Oční pramen. Existují stovky svědeckých výpovědí o mimořádných uzdraveních touto vodou.

Autobus nás bezpečně dovezl až na horní parkoviště, které leží asi uprostřed kopce Živčáku. Pak už jsme mírným svahem stoupali po široké vydlážděné cestě k našemu cíli, ke kapli Panny Marie. Trasa byla lemována zastaveními Křížové cesty. Podél asi 800 m dlouhé trasy

pryštěly zmíněné léčivé prameny, a tak se zde poutníci mohli občerstvit a nabrat si vodu do nádob.

Na místě, kde se zjevovala Panna Maria, je postavena architektonicky zajímavá prosklená kaple. V její těsné blízkosti je přístřešek s lavicemi pro více poutníků.

V 11.00 hod byla pro naše poutní společenství sloužená slovenská mše svatá, kterou celebroidal tamější mladý energický kněz. Měl velmi zajímavé kázání na téma z Písma svatého „Žeň hojná, ale dělníků málo...“ Závěr shrnul do myšlenky, abychom si vážili kněží, jejich poslání, pomáhali jim a modlili se za ně.

Malé občerstvení, vzájemná výměna zážitků, fotky do Nedělníčku a pomalu jsme se ubírali zpět k autobusu. Měli jsme rozestavěný kostel Panny Marie Matky Církve, který dle předpokladu bude dokončen v roce 2015. S úžasem jsme shlíželi do širokého, lesy pokrytého údolí, kde byly rozestavěny chaloupky a malé vesničky. Na obzoru jsme mohli vidět panorama jasně se rýsujících kopců Malé Fatry.

Na zpáteční cestě jsme se pomodlili Korunku Božího Milosrdenství a naše další poutní zastavení se konalo ve Starém Bohumíně, mariánském poutním místě Slezska. Ve farním kostele Narození Panny Marie poutníky přivítala řádová sestra, která nás seznámila s historií tohoto kostela. Pomodlili jsme se Bavorskou litanii, zazpívali mariánské písně a bylo nám uděleno svátostné požehnání. Prohlédli jsme si interiér kostelíku se vzácným mobiliářem, s obrazy a freskami, postáli v kapli Panny Marie Růžencové před oltářem se vzácným milostným obrazem Panny Marie. Pak už následovala cesta k autobusu.

Plní pěkných zážitků a dojmů jsme se spokojeně vraceli k našemu domovu.

manželé Vojáčkovi

Naša cesta na puč.

Ja, ja jedžem. Tuž sme šnycle nasmažili, dva budžiky nastavili, abysme se na tu slavnú puč s panem farařem vypravili. Autobus přijel přesně a my se posadili a hned sme se co povědač měli. Ale tež sme pořikali, abysme všecko šťastně navštívili a nové poznatky si utvořili.

První zastavka byla u putního kostela Božího milosrdenství u svaté Faustyny ve Slavkovicach. Moc fajný moderní kostel to byl. Postavili ho v roce 2007 a slavnostně vysvětili.

Náš pan farař tu mšu svatú s místním jáhnem odslužili. U kostela je Křížová cesta, keru sme též prošli.

No a potym sme na lavičkach u kostela posvačili a poobědvali naraz, abysme se na další putování vypravili. Jedžeme no a co nevidžime. Před nama Žďar nad Sázavou a na kopečku kostel, kerý ma tvar hvězdy. Památka UNESCO, kostel sv. Jana Nepomuckého na Zelené Hoře z roku 1719, dílo G.B.Santiniho. " Díky pane farář! " – další velmi hluboký zážitek.

Včil jedžem do Číhoště. Jak sme tam dojeli, tak sme z úst místního kostelníka slyšeli o tragické události. Na koncu roka 1949 se v kostele na oltáři vychýlil kříž a STB obvinila místního faraře Josefa Toufara z podvodu a zavržela ho do věžeň a tam na následky mučeň v roce 1950 umřel. Tak sme se u jeho hrobu poklonili a po krátke pobožnosti v kostele na zpáteční cestu vypravili.

Ale, co by to byl za výlet bez hospody. Tuž sme u jedné zastavili a velmi milu a rychlu obsluhu měli. Kdo chčel pivo, tak ho měl, kdo nechčel, tak kafe ze šlehačku dostal.

Někeří aj langoše měli. No a potym sme zase do autobusu nastupili a už ku domu jeli. Celý autobus si ešče zaspíval mariánske písničky a možna tak impuls " Sbor senioru " vzniknuč dal.

Doma my se rozlučili, sbohem dali a organizatorum pěkně podžekovali.

Účastníci pouti ze Zábřehu.

Humor

Kohn s Roubíčkem na návštěvě ve Vatikánu stojí na náměstí sv. Petra a dívají se kolem. Před nimi chrám sv. Petra, všude kolem paláce – mramor, obrazy sochy...

Jak se tak dívají, přijíždí papež v papamobilu a za ním kolona luxusních limuzín. Livrejovaní šoféři otvírají dveře, vystupují kardinálové, biskupové. Drahá roucha, zlaté berly, prsteny...

„Viděj, pane Kohn“, povídá Roubíček. „To je firma! To je sukces!
A začínali s jedním oslíkem.“

Do domu vedle početné katolické rodiny se nastěhoval Žid. Každý pátek, v den tradičního katolického půstu, když katolíci žvýkali svou neochucenou rybu, Žid griloval na zahradě hovězí steaky. Vůně masa katolické sousedy dráždila.

Rozhodli se proto, že Žida obrátí na katolickou víru. Po delším přemlouvání ho vzali k faráři, aby ho pokřtil. Farář Žida pokropil svěcenou vodou se slovy: "Narodil se jako Žid, byl vychovaný jako Žid a tímto je z něj katolík."

Přišel další pátek a katolíci nemohou věřit svým očím. Žid opět griluje. Po chvíli, co svého souseda pozorují, vidí, jak bere svěcenou vodu a kropí steak: "Narodila se jako kráva, vyrostla jako kráva a tímto je z ní ryba."

Kohn vidí v galeri obraz Narození Páně a říká si: "Ti křesťani jsou teda divní. Na šaty nemají, spí v chlévě, ale musí se nechat vymalovat od Rembrandta."

Věra Dudová

VE ŠKOLE JEŽÍŠOVĚ

Téma setkání:

Ester – víra a modlitba

Termín setkání:

Středa 7. srpna 2013

Čas a místo setkání:

18:50 ve Farním sále

Texty k nastudování:

• Příd.k Ester 4,17k-17z	Modlitba Ester
• 1 Sam 1, 9-20	Modlitba Anny (matky Samuela)
• Žalm 11	Utíkám se k Hospodinu
• Žalm 62	Jen v Bohu se ztiší má duše
• Žalm 91	Kdo v úkrytu nejvyššího bydlí...
• Jer 17, 7-8	Požehnán buď muž, který důvěruje
• Lk 18, 1-8	Podobenství o soudci a vdově

=====

DÁVAT - NEBO PONECHAT

Někde jsem četl, že Galilejské moře a Mrtvé moře napájí tentýž vodní zdroj. Průzračný a chladný stéká z hory Hermon. Galilejské moře svou vodou vytváří krásu, protože má odtok. Dostává, aby dávalo. Strádá bohatství, aby jím mohlo zúrodnit Jordánskou pláň.

Na druhé straně je Mrtvé moře, se stejným zdrojem osvěžující vody, pusté, protože nemá odtok. Dostává, aby si ponechalo.

Je zajímavé, že nesobečtí a sobečtí lidé se chovají velmi podobně. Nesobečtí lidé dostávají, aby dávali, a mají radost ze své štědrosti, zatímco sobečtí lidé dostávají, aby si ponechali, a jejich život je prázdný.

NEDĚLNÍ POVÍDKA K ZAMYŠLENÍ

PARKOVIŠTĚ

Denní program úspěšného manažera byl určen pevným řádem. Také rytmus jeho pracovního dne se řídil hodinami, mobilním telefonem a po-čítačem. Každá vteřina byla pro něj nesmírně důležitá.

Jednou měl důležitou schůzku v sídle význačné oficiální instituce. Budova se nacházela v samém centru města a spěchající manažer byl stále víc stresován časovým zpožděním způsobeným dopravní zácpou, se kterou nepočítal.

Když dorazil k cíli, začal objíždět okolní ulice a hledat místo na zaparkování, ale každý centimetr čtvereční byl obsazen nějakým vozem. Zkusil hledat v širším okruhu. Absolutně žádné místo.

A tak se v nesnázi začal modlit: „Pane, snažně tě prosím, pomoz mi, hrozně tě teď potřebuji. Dej, abych našel místo na zaparkování. Jestli mě vyslyšíš, slibuji ti, že budu každou neděli chodit na mši.“

Objel ještě jednou přilehlé ulice. Nic. Ani jedno malé místo.

Znovu se obrátil k modlitbě a prosil ještě úpěnlivěji: „Pane, nemůžu na tuhle schůzku přijít pozdě. Když mi uvolníš místo pro auto, budu také chodit každý týden ke zpovědi a nikdy nevynechám večerní modlitbu“.

Stále se modlil, při tom pomalu projížděl kolem dokola a snažil se zachytit každou známku pohybu nějakého zaparkovaného auta v okolních ulicích: „Pane prosím tě, zasáhni, když mi pomůžeš a já najdu místo pro auto pro auto, budu každý den číst Bibli a navíc se přihlásím na duchovní cvičení“.

V tu chvíli tři metry před ním vycouvalo z řady auto a uvolnilo místo. Manažér vydechl úlevou a dodal: „Pane, nemusíš se vyrušovat, právě jsem jedno místo našel.“

Modlitba je největším a nejušlechtilejším činem lidské bytosti, není hloupým zažehnáváním.

Marie Ohrálová

(Z knihy Bruna Ferrera – Úsměvy pro duši, vydalo nakl. Portal 2010, přeložila Jaroslava Fejková)

Rodiče, pomozte dětem se modlit !!!

**Věřit Bohu znamená spolehnout se na to,
v co doufáme, a být si jisti tím, co nevíme.**

(Židům 11, 1)

**Kde jsi Bože ?
nevidím tě,
ale vím,
že jsi.**

**Jsi tu vždycky,
když tě potřebuji
... a já Tě potřebuji
pořád !**

**Rodiče !!! Řekněte svému dítěti, že Bůh tu
je, i když ho nevidíme.**

(Kniha modliteb pro děti. Napsala Christiane Harder Tangvald, ilustrace Frances Hook)
Vydáno 1987.

Marie Ohrálová

Dětem – vybarvi a poznej

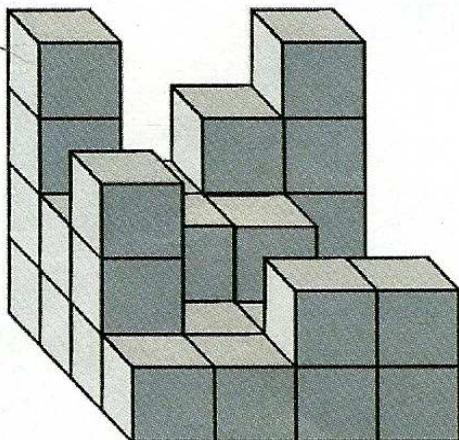

SOUTĚŽ !!!

Kolik chybí ?

Teď je potřeba pozorně počítat.
Z této velké kostky už vypadlo
hodně menších kostiček.
Spočtete, kolik jich chybí?

Své odpovědi vhodte do krabičky
„SOUTĚŽ“ v kostele, nebo emailem
nas.nedelnicek@sezna.cz
nejpozději do neděle 25.srpna.

Správná odpověď minulé soutěže: Svou siluetu nemá zvíře označené písmenem „P“. Z 12 došlých odpovědí bylo 11 správných a z nich vylosoval pan farář tyto výherce : **1. cena** - kniha - **Gabriela Králová** 9 let, **2. cena** – biblické karty - **Kateřina Mrkvová** 11. let, **3. cena** – biblické pexeso – **Veronika Vavřínková** 9 let. **Blahopřejeme.** MO

At' „NEDĚLNÍČEK“ vnese do Vašich rodin příjemné pokojné
a sváteční chvíle

STAVBA NOVÉHO KOSTELA NA TURZOVCE

Vydavatel:

Římskokatolická farnost Dolní Benešov, Nám. Cypriána Lelka 74, Dolní Benešov 747 22
Připravuje pro vás „Tým Nedělníčku“ P.Mgr. Pavel Kuchař, farář, Věra Dudová, Marie Ohrálová
email: nas.nedelnicek@seznam.cz internetové stránky: <http://farnost-dolnibenesov.webnode.cz/>
vychází první neděli v měsíci za dobrovolný příspěvek.

Zapsáno do evidence periodického tisku Ministerstva kultury pod číslem MK ČR E 19917